

Tuomiolauselma

EY 18 artiklan 1 kohdan kanssa on ristiriidassa sellainen jäsenvaltion säännöstö, jossa suoritettujen sairausvakuutusmaksujen vähentämistä tuloveron määrästä koskevan oikeuden myöntäminen sidotaan edellytykseen, että nämä maksut on suoritettu tässä jäsenvaltiossa kansallisen oikeuden säännösten perusteella, ja joka johtaa tällaisen veroedun myöntämisen epäämiseen silloin, kun vakuutusmaksut, jotka mahdollisesti voidaan vähentää tässä jäsenvaltiossa maksettavan tuloveron määrästä, suoritetaan toisen jäsenvaltion pakollisen sairausturvajärjestelmän mukaisesti.

(¹) EUVL C 37, 9.2.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.4.2009 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Copad SA v. Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, Société industrielle lingerie (SIL) selvitysmiehenä ja Société industrielle lingerie (SIL)

(Asia C-59/08) (¹)

(Direktiivi 89/104/ETY — Tavaramerkkioikeus — Tavaramerkin haltijan oikeuksien sammuminen — Käyttölupasopimus — Tavaramerkillä varustettujen tavaroiden myynti käyttölupasopimuksen ehdon vastaisesti — Tavaramerkin haltijan suostumuksen puuttuminen — Myynti halpamyylille — Tavaramerkin maineen vahingoittaminen)

(2009/C 141/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Copad SA

Valittajan vastapuolet: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, Société industrielle lingerie (SIL) selvitysmiehenä ja Société industrielle lingerie (SIL)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour de cassation (Ranska) — Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 5 artiklan, 7 artiklan ja 8 artiklan 2 kohdan tulkinta — Tavaramerkin haltijan oikeuksien sammumisen käsite — Se, että käyttöluvan haltija myy tavaramerkillä varustettuja tavaroita rikkoen käyttölupasopimuksen ehtoa, jolla kielletään tietyt myyntitavat — Myynti tukku- myyjille ja halpamyylille — Tavaramerkin arvokkuuden vahingoittaminen — Tavaramerkin haltijan suostumuksen puuttuminen

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 8 artiklan 2 kohtaa, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyllä sopimuksella, on tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi vedota tähän tavaramerkkiin perustuviin oikeuksiin sellaista käyttöluvan haltijaa vastaan, joka rikkoo käyttölupasopimuksen ehtoa, jolla kielletään tavaramerkin arvokkuuteen liittyvistä syistä pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten tavaroiden myynti halpamyylille, kunhan on osoitettu, että pääasian erityisissä olosuhteissa tällä rikkomisella vahingoitetaan kiehtovuutta ja arvokkuutta koskevaa mielikuvaa, joka antaa mainituille tavaroille ylellisyyden tunnun.
- 2) Direktiivin 89/104 7 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella, on tulkittava siten, että se, että käyttöluvan haltija saattaa tavaramerkillä varustetut tavarat käyttölupasopimuksen ehdon vastaisesti markkinoille, tapahtuu ilman tavaramerkin haltijan suostumusta, mikäli on osoitettu, että tämä ehto vastaa jotakin tämän direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädettyistä ehdoista.
- 3) Kun sen, että käyttöluvan haltija on käyttölupasopimuksen ehdon vastaisesti saattanut prestiisit tuotteet markkinoille, on katsottava tapahtuneen tavaramerkin haltijan suostumuksella, tavaramerkin haltija voi vedota tällaiseen ehtoon kieltääkseen näiden tavaroiden jälleenmyynnin direktiivin 89/104, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella, 7 artiklan 2 kohdan perusteella vain silloin, kun tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen on osoitettu, että tällainen jälleenmyynti vahingoittaa tavaramerkin mainetta.

(¹) EUVL C 92, 12.4.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.4.2009 (Nógrád Megyei Bíróságin (Unkarin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó kft v. Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Asia C-74/08) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Uuden jäsenvaltion liittyminen Euroopan unioniin — Laitehankintojen tukeen kohdistuva vero — Vähennysoikeus — Kansallisessa lainsäädännössä direktiivin voimaantulo hetkellä säädetty vähennysoikeuden rajoittamista koskevat säännökset — Jäsenvaltioiden oikeus soveltaa edelleen vähennysoikeuden rajoituksia)

(2009/C 141/26)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nógrád Megyei Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó kft

Vastaaja: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Nógrád Megyei Bíróság — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 17 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jolla vähennysoikeutta rajoitetaan siten, että sen tuottaa laitehankinnan osalta ainoastaan osuus, johon tuki ei kohdistu

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 ja 6 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan silloin kun kyse on tavaranhankinnoista, joihin on saatu rahoitusta julkisista varoista, niihin sisältyvä arvonlisävero voidaan vähentää ainoastaan siltä osalta hankintaa, johon tuki ei kohdistu.
- 2) Kuudennen direktiivin 17 artiklan 2 kohdassa verovelvollisille annetaan oikeuksia, joihin ne voivat vedota kansallisessa tuomioistuimessa riitauttaakseen tämän säännöksen vastaisen kansallisen lainsäädännön.

⁽¹⁾ EUVL C 116, 9.5.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 2.4.2009 (Thüringer Finanzgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Glückauf Brauerei GmbH v. Hauptzollamt Erfurt

(Asia C-83/08) ⁽¹⁾

(Valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistaminen — Direktiivi 92/83/ETY — 4 artiklan 2 kohta — Oikeudellisesti ja taloudellisesti muista panimoista riippumaton pienpanimo — Oikeudellista ja taloudellista riippumattomuutta koskevat kriteerit — Mahdollisuus epäsuoraan vaikuttamiseen)

(2009/C 141/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Thüringer Finanzgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Glückauf Brauerei GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Erfurt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Thüringer Finanzgericht (Saksa) — Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY (EYVL L 316, s. 21) 4 artiklan 1 kohdan tulkinta — Luokittelu "pieneksi riippumattomaksi panimoksi" alennettujen valmisteverojen soveltamista varten — Taloudellisen riippumattomuuden kriteeri — Panimo, johon kahdella muulla panimolla voi olla välillinen vaikutus omistussuhteiden ja äänioikeuksien jakaantumisen takia

Tuomiolauselma

Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tilanne, jolle on ominaista rakenteellisten sidosten olemassaolo omistussuhteiden ja äänioikeuksien osalta ja joka johtaa siihen, että sama henkilö, joka toimii johtotehtävissä useissa asianomaisista panimoista, kykenee — riippumatta siitä, miten hän tosiasiallisesti toimii — vaikuttamaan kyseisten panimoiden liiketoimintaa koskeviin päätöksiin, merkitsee sitä, ettei kyseisten panimoiden voida katsoa olevan taloudellisesti riippumattomia toisistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 128, 24.5.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2.4.2009 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hauptzollamt Bremen v. J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Asia C-134/08) ⁽¹⁾

(Asetus (EY) N:o 2193/2003 — Lisätullit tiettyjen Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuonnissa — Ajallinen soveltamisala — 4 artiklan 2 kohta — Tuotteet, jotka on viety mainitun asetuksen voimaantulon jälkeen, mutta joiden osalta voidaan esittää selvitys, että ne olivat jo olleet matkalla yhteisöön lisätullien voimaantulopäivänä — Verovelvollisuus)

(2009/C 141/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hauptzollamt Bremen

Vastaaja: J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.